

Nr 38.

Ankom till riksdagens kansli den 3 maj 1917 kl. 3 e. m.

Utlåtande, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående ersättning för skada till följd av olycksfall i arbete åt lärlingen vid Alnarps lantbruksskola F. W. Hult.

I en den 23 april 1917 till riksdagen avlåten, till bankoutskottet hänvisad proposition nr 276 har Kungl. Maj:t föreslagit riksdagen medgiva, att av Alnarps egendoms medel må utgå det belopp, som erfordras för beredande åt lärlingen vid Alnarps lantbruksskola *Fritz William Hult* av den livränta, som skulle hava tillkommit honom, därest lagen den 5 juli 1901 angående ersättning för skada till följd av olycksfall i arbete varit tillämplig å det olycksfall, som den 16 maj 1916 drabbat honom under arbete såsom lärling vid nämnda lantbruksskola.

Till stöd för denna proposition åberopas utdrag av statsrådsprotokollet över jordbruksärenden för den 23 april 1917, vari föredragande departementschefen anfört följande:

»I skrivelse den 5 december 1916 har styrelsen för Alnarps lantbruksskola och egendom hemställt om beredande av en årlig livränta å 75 kronor åt lärlingen vid nämnda lantbruksskola *Fritz William Hult*, vilken den 16 maj 1916 vid arbete med uppsättande av stängsel drabbats av olycksfall därigenom att järntråd inträngt i högra ögat med påföljd att detta öga blivit förstört och måst uttagas. Enligt verkställd undersökning hade olyckshändelsen icke orsakats av någon som helst vårdslöshet eller försummelse av den skadade eller någon annan i arbetet deltagande person. Ehuru vid Alnarps egendom icke utövades sådan verksamhet, som jämlikt gällande lag medför skyldighet till ersättning för skada till följd av olycksfall i arbete, ansåge styrelsen, att någon ersättning borde utgå till *Hult*. Styrelsen erinrade, att lantbruksskolans lärlingar jämlikt skolans stadgar ansåges såsom lagligen stadda tjänare. Enligt från riksförsäkringsanstalten erhållen uppgift finge skadan anses medföra nedsättning i arbetsförmågan, motsvarande 25 procent av normal arbets-

förmåga. Mot denna nedsättning svarade enligt olycksfallsersättningslagen en årlig livränta av 75 kronor. För Hult, som vore född den 16 april 1891, kunde sådan livränta, att utgå från och med år 1917, inköpas för 1,531 kronor 20 öre, och har styrelsen hemställt om medgivande att av Alnarps egendoms medel inköpa dylik livränta.

Lantbruksstyrelsen har tillstyrkt bifall till framställningen.

Statskontoret har från riksförsäkringsanstalten inhämtat, att det arbete, vari Hult vid olycksfallet var stadd, icke ansåges vara sådant, som avsåges i lagen den 5 juli 1901 angående ersättning för skada till följd av olycksfall i arbete. Då staten alltså icke vore enligt nämnda lag ersättningsskyldig i detta fall, men å andra sidan billigheten bjöde, att ersättning bereddes i överensstämmelse med stadgandena i samma lag, förordade statskontoret framställning i ämnet till riksdagen.»

Jämväl departementschefen har ansett ersättning böra utgå till Hult och i enlighet med statskontorets tillstyrkan gjort förevarande hemställan.

Utskottet, som icke haft något att erinra mot Kungl. Maj:ts ifrågasvarande förslag, hemställer,

att Kungl. Maj:ts förevarande proposition nr 276 må av riksdagen bifallas.

Stockholm den 3 maj 1917.

På bankoutskottets vägnar:

ERNST HEDENSTIERNA.

Vid detta ärendes slutbehandling hava närvarit:
 av första kammaren: herrar *Hedenstierna, Hallin, Neiglick, Gustafsson, friherre Langenskiöld, Ekman, Wickman* och *Roos* samt
 av andra kammaren: herrar *Vahlquist, Carlson* i Herrljunga, *Lindvall, Jonsson* i Gumboda, *Jonsson* i Hä, *Olsson* i Rödningsberg och *Kahlström*.
